

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218203664
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2218203664.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Dáša Kontríková, v právnej veci navrhovateľky: S. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom: A. H. XXX/XX, E. F., t. č. M. F. XXX, M. F., zastúpená: Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., so sídlom: Alžbetínske námestie 328, Dunajská Streda, IČO: 36 720 097, proti druhému manželovi: N. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom: A. H. XXX/XX, E. F., zastúpený: JUDr. Eva Skačániová, advokátka, so sídlom: Korzo Bélu Bartóka 789/3, Dunajská Streda, o návrhu na rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu: C. O., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode a o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie druhého manžela proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 20P/39/2018-24 zo dňa 14. augusta 2018, proti výroku II., tzn. v časti nariadenia neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie v časti výroku II., tzn. v časti nariadenia neodkladného opatrenia a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania v časti výroku III.
r u š í a v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie prvým odsekom výroku zastavil konanie o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletej C. O., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode. Druhým odsekom výroku nariadil neodkladné opatrenie, trvajúce do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 20P/38/2018 v nasledovnom znení: Maloletú C. O., nar. XX.XX.XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Otec je povinný platiť na maloletú C. O., nar. XX.XX.XXXX, výživné vo výške 60,- eur mesačne, vždy do 15. dňa mesiaca vopred, k rukám matky. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou C. O., nar. XX.XX.XXXX, každý párnny týždeň od piatka 18:00 hod. do nedele 18:00 hod. s tým, že v tomto čase si maloletú prevezme aj vráti v mieste bydliska matky. Vo zvyšku návrh zamietá. Tretím odsekom výroku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 156, § 159, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1 a 2, § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) § 62 ods. 3 zák. č. 36/2005 Z. z. zákona o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), vecne dôvodil, že podaním doručeným súdu 13.8.2018 navrhovateľka (ďalej aj „matka maloletej“ alebo „matka“) navrhla rozviesť svoje manželstvo a upraviť pomery manželov k ich maloletému dieťaťu na čas po rozvode; zároveň sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd do rozvodu manželstva zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti a druhého manžela (ďalej aj „otec maloletej“ alebo „otec“) zaviazal platiť na maloletú výživné vo výške 120,- eur mesačne. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že od júla t. r., kedy aj s maloletou opustila spoločnú domácnosť, sa vzťahy i komunikácia s manželom výrazne zhoršili, pričom manžel už prejavuje náladosť a hnev na manželku aj pred maloletou; preto manželka považuje za potrebné upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletej na čas

do rozvodu súdnym rozhodnutím. Návrh manželky bol súdu doručený 13.8.2018; súd však zistil, že už 10.8.2018 podal návrh na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletej na čas po rozvode druhý manžel. Keďže konanie o tej istej veci na návrh navrhovateľky sa začalo neskôr, súd ho v zmysle § 159 CSP zastavil. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd v súlade s účelom tohto inštitútu, ktorým je neodkladná úprava pomerov, vychádzal výhradne z obsahu návrhu manželky a pripojených listín (sobášny list manželov, rodný list maloletej), ako aj z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 20P/28/2018, pod ktorou sa vedie konanie o návrhu manžela na rozvod manželstva a úpravu pomerov k maloletej na čas po rozvode. Druhý manžel vo svojom návrhu o. i. uviedol, že priemerný čistý mesačný príjem navrhovateľky predstavuje asi 480,- eur, jeho priemerný čistý mesačný príjem asi 820,- eur, a náklady na maloletú spojené s návštevou materskej školy asi 30 - 40 eur mesačne. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prihliadal na to, či si jeho nariadenie vyžaduje bezodkladná potreba úpravy pomerov účastníkov konania a záujem maloletej. Súd môže pritom nariadiť len také neodkladné opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie účelu; nesmie voliť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zbytočne, nevhodne alebo nezvratne zasahovalo do práv účastníkov konania. Podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej úpravy pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i osvedčenie, že je tu bez okamžitého zásahu súdu nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Požiadavka rýchlosti pritom prevláda nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Návrh manželky vychádza z okolností, ktoré potrebu bezodkladnej úpravy pomerov odôvodňujú. Keďže je zrejme, že manželia spolu od júla t.r. nežijú, je potrebné upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletej (§ 36 ods. 1 Zákona o rodine) do času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej na základe vykonaného dokazovania. Keďže maloletá v poslednom období viac času trávi s matkou, súd vzhľadom k jej veku a aktuálne napätej situácii medzi manželmi s ohľadom na potrebu stability výchovného prostredia (Čl. 5 písm. b) Zákona o rodine) tento stav zachoval. Pri určení sumy výživného na maloletú vychádzal súd z tvrdenia otca, podľa ktorého len náklady súvisiace s návštevou materskej školy predstavujú až do 40 eur mesačne; možno teda odôvodnene predpokladať, že celkové náklady túto sumu prevyšujú. Vzhľadom na výšku príjmu otca je súd toho názoru, že nevyhnutnej miere výživného zodpovedá suma uvedená vo výroku rozhodnutia, ktorá predstavuje polovicu zo sumy navrhovanej matkou a zároveň výrazne neprevyšuje 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa § 2 písm. c/ zákona č. 601/2003 Z. z. (aktuálna výška je 28,08 eur). Z tohto dôvodu súd v časti výživného vyhovel návrhu iba čiastočne. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom právnej zástupkyne. Uviedol, že príjem matky nie je zistený, otec ho presne nepozná, matka ho v návrhu neuviedla. Rozhodné listinné dôkazy matka k návrhu nepredložila. Sobášny list, rodný list mal., potvrdenie o poslednom spoločnom bydlisku, ktoré matka predložila, predstavujú doklady - dôkazy potrebné len pre rozvod manželstva, ale tieto doklady nemôžu osvedčovať potrebu dočasnej úpravy voči mal. dieťaťu. Je zrejme, že súd, v súvislosti s určením výživného v rámci dočasnej úpravy už čerpal z návrhu otca na rozvod. Nie je potom logicky vysvetlené, prečo súd uveril len jednostranným tvrdeniam matky, ktorá jednak jednoznačne príčinu rozpadu manželstva, ktorou je nevera, sa snaží rozsiahlymi - neosvedčenými - tvrdeniami vysvetliť (v snahe túto príčinu obhájiť) tak, že podáva o ňom veľmi nepravdivý obraz, pričom zamlčala a skresľujúco opísala okolnosti, ktoré viedli k podaniu návrhu na rozvod manželstva. Súd musel z návrhu otca na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej zistiť aj skutočnosti, ktoré tvrdí otec. Je to tá skutočnosť, že pred otcovým návrhom s matkou najprv dohodol, že: 1/ na rozvode sa dohodli s tým, že návrh podá otec, 2/ na čas po rozvode bude maloletá zverená do striedavej osobnej starostlivosti, 3/ výživné si vzájomne nebudú poskytovať. K tejto dohode dospeli predovšetkým preto, že o maloletú sa starali striedavo aj vtedy, keď matka s ňou spoločnú domácnosť opustila po prvýkrát (v 2 týždňových intervaloch). Matka sa odsťahovala 25.7.2018 a aj odvtedy sa o maloletú starajú spoločne - v striedavých časových intervaloch, pričom sa na takejto starostlivosti vždy dokázali dohodnúť, aj bez toho, aby súd riešil ich práva a povinnosti k mal. dcére neodkladným opatrením. Matka nemohla osvedčiť naliehavo potrebnú dočasnú úpravu ich práv a povinností k maloletej, jej tvrdenia sú v zjavnom rozpore, čo v návrhu uviedol otec. Rozporuplné tvrdenia teda nemôže spĺňať predpoklady pre osvedčenie naliehavej potreby dočasnej úpravy vzhľadom k dohode medzi účastníkmi v tomto smere. Matka nemôže poprieť takýto skutkový stav, ktorý existoval a existuje aj po jej návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Starostlivosť rodičov o maloletú, aj po podaní návrhu matkou sa uskutočňuje formou striedavej osobnej starostlivosti, eventuálne termíny si boli schopní aj ochotní vždy dohodnúť, a aj ich rešpektovať. Naposledy sa rodičia dohodli, že maloletá bude v otcovej starostlivosti od 30.8.2018

do 2.9.2018, predtým bola maloletá u otca od 20.8.2018 do 22.8.2018 od 24.8.2018 do 26.8.2018. V neodkladnom opatrení je upravený styk otca s maloletou, ktorú súd zveril do osobnej starostlivosti matky od vykonateľnosti uznesenia č. 20P/39/2018-24 a je oprávnený stretnúť sa s mal. dcérou každý párný víkend. Neodkladné opatrenie prevzal 23.8.2018. Napriek tomu, ani matka navrhovateľka takého neodkladného opatrenia, sama nedodržuje rozhodnutie súdu, na otcovom styku, resp. na striedavej starostlivosti sa vždy dohodnú. Naposledy sa dohodli, že maloletá bude u neho od 30.8.2018 do 2.9.2018.

4. Podľa otca nie sú splnené podmienky na bezodkladnú úpravu pomerov tak, ako žiadala matka a takáto úprava je v rozpore s ust. § 324 ods. 1 CSP, § 325 ods. 1 CSP. Navrhovateľka takúto potrebu ničím neosvedčila a súd si v podstate iba osvojil jej neosvedčené a ničím nepodložené tvrdenia, ktoré navyše sú v úplnom rozpore s návrhom otca na rozvod a úpravu práv a povinností k mal. dcére. Súd nemohol preto jednostranne uveriť len matke a osvojiť si tak dôvody (inak ničím nepodložené, ani neosvedčené), ktoré uviedla matka v návrhu. Napadnuté časti uznesenia súdu prvej inštancie preto nie sú dôvodné ani zákonné. Navyše, absolútne nemôže súhlasiť s tým, aby matka, čo i len dočasne spravovala majetok maloletej. Takáto úprava nie je v súlade so zákonom, pretože zastupovanie maloletej, ako zákonného zástupcu vo veci majetku nemôže byť obmedzené len tým, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá môže následne túto maloletú zastupovať len v bežných veciach. Na záver otec navrhol zrušiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II., v časti nariadenia neodkladného opatrenia, alternatívne navrhol zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku II., v časti nariadenia neodkladného opatrenia, tak, že maloletá sa dočasne zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že každý párný týždeň od pondelka 16.00 hod. do pondelka nepárneho týždňa do 16.00 hod. bude maloletá v osobnej starostlivosti otca a každý nepárný týždeň od pondelka 16.00 hod. do pondelka párneho týždňa do 16.00 hod. bude maloletá v osobnej starostlivosti matky. Rodičia maloletej sú povinní mal. si v stanovenom čase vzájomne odovzdať a prebrať v mieste svojho bydliska. Pri tejto alternatíve navrhol vo zvyšku návrhu matky zamietnuť.

5. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S odvolacími dôvodmi otca nesúhlasí. Maloletá po odchode matky zo spoločnej domácnosti nikdy nebola v striedavej osobnej starostlivosti a neexistovala medzi rodičmi žiadna dohoda o takejto alebo inej úprave. Všetku starostlivosť maloletej poskytovala matka. Je pravdou, že po odsťahovaní otec oznámil matke, že podá návrh o rozvod manželstva, o rozsahu a styku s maloletou sa však nedohodli. Maloletú otec vyzdvihoval spontánne, ako mu čas po práci dovolil. Medzi rodičmi nebola uzavretá žiadna dohoda o styku s maloletou, nakoľko ani po pokusoch matky sa s otcom nevedela dohodnúť. Matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala z dôvodu, aby bol upravený styk otca s dieťaťom a nedochádzalo tak k slovným útokom medzi rodičmi. Napriek vzniknutej situácii chce matka styk otca s maloletou podporovať, chce sa však vyhnúť zbytočným konfliktom. Matka sa snažila aj po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti odovzdať maloletú otcovi vždy vtedy, keď mal čas. Návrh o rozvod podala matka z dôvodu, že otec nepodal návrh o rozvod ani po dvoch týždňoch, čo jej to povedal. So striedavou osobnou starostlivosťou matka nesúhlasí, pretože otec doteraz neposkytoval maloletej žiadnu sústavnejšiu starostlivosť. Neumožňuje mu to ani jeho pracovné zaťaženie. Otcovo tvrdenie, že aj po nariadení neodkladného opatrenia sa starostlivosť realizuje formou striedavej osobnej starostlivosti považuje za vymyslenú. K vydaniu napadnutého uznesenia dospel súd na základe nesporných dôkazov. Súdom nariadené neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a tie okolnosti, ktoré sú pre nariadenie neodkladného opatrenia potrebné, súd náležite zistil. Úprava styku otca s maloletou, ako aj ďalšia úprava práv a povinností je vzhľadom k účelu neodkladného opatrenia, podľa názoru matky primeraná. V závere matka navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

6. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Uviedol, že návrh o rozvod otca s matkou podal dňa 9.8.2018, t. j. o niekoľko dní pred matkou. Otec poukázal na to, že matku zo spoločnej domácnosti nevyhodil. Matka sama sa rozhodla pre cudzieho muža. Po odsťahovaní, keďže išlo už obdobie letných prázdnin, sa otec s matkou dohodli na tom, kde a kedy a u koho bude maloletá. Všetko prebiehalo bez výrazných konfliktov a tvrdenie matky o jeho nesprávnom správaní aj za prítomnosti maloletej je klamstvo. Výrok o spravovaní majetku maloletej matkou, aj keď ide len o predbežnú úpravu, nie je v súlade so Zákom o rodine. Zastupovanie dieťaťa je právom oboch rodičov. Zásadne iba v bežných veciach môže každý z rodičov rozhodovať samostatne. Správa majetku dieťaťa však predstavuje právo rodiča obhospodarovať majetok dieťaťa v súlade s jeho záujmami. Otec nemá námietky k tomu, že v neodkladnom opatrení súd zaviazal plniť otca výživné v minimálnej miere,

ktorú povinnosť si riadne plní, ale nesúhlasí s tým, že výživné dovtedy neplatil. Matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ani nie mesiac po to, čo prestali viesť spoločnú domácnosť. V čase podania návrhu tak neexistovala naliehavá potreba dočasne upraviť pomery medzi rodičmi maloletej. Matka vo svojom vyjadrení opakovane zdôrazňuje napätie medzi rodičmi, pričom jednoznačne zo všetkého obviňuje iba otca. Styk otca s maloletou od vydania nariadeného opatrenia sa riadi týmto rozhodnutím, odovzdávanie a prevzatie maloletej prebieha podľa tohto rozhodnutia bez konfliktov. Otec pred odsťahovaním manželky objednal spoločnú dovolenku, matku maloletej nevyhodil z domu, navrhol aj, aby spoločne navštívili odborníka, ktorý im pomôže. Matka túto možnosť odmietla, pretože svojho nového priateľa ľúbi viac ako otca. Otec popiera aj to, že by bol voči matke maloletej agresívny a to už vôbec v prítomnosti dcéry. Matka neuviedla, že aj ona často provokovala pri spoločných stretnutiach rôzne konflikty. Matka otcovi ustavične zdôrazňovala, že môže byť k otcovi ústretová, čo sa týka stretnutia s maloletou, keď nebude žiadať striedavú osobnú starostlivosť. Otec uviedol, že nie je pravdou ani to, že sa nevie o maloleťu postarať a že sa na jej starostlivosti počas spolužitia matky s otcom nepodieľal. O maloleťu sa staral rovnako ako matka, striedali sa v kúpaní a uspávaní maloletej. V závere uviedol, že trvá na svojom podanom odvolaní.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec maloletej (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku II., tzn. nariadenia neodkladného opatrenia a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 20P/39/2018 je konanie o návrhu matky o rozvod a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti vyhovel, keď matke zveril maloleťu do osobnej starostlivosti.

10. Odvolací súd preskúmal podané odvolanie, oboznámil sa s obsahom spisu a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože pre rozhodnutie súdu neboli splnené procesné podmienky, keďže maloletá C. nebola v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Účastníkmi konania o úpravu práv a povinností rodičov k maloleťmu dieťaťu sú rodičia a maloleté dieťa, pričom maloleté dieťa ako účastník konania je procesne spôsobilé len v obmedzenom rozsahu v zmysle § 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), podľa ktorého maloleť majú spôsobilosť len na také právne úkony, ktoré sú svojou povahou primerané rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej ich veku. Súd preto je povinný vždy ako predbežnú otázku skúmať procesnú spôsobilosť dieťaťa v konkrétnom konaní a to v súlade s kritériami uvedenými v § 9 OZ. V tomto prípade je účastníkom konania maloletá vo veku 5 rokov, preto vzhľadom na svoju rozumovú a vôľovú schopnosť musí byť v konaní zastúpená.

11. Podľa § 31 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé.

12. Podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine, žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloleťm dieťaťom alebo medzi maloleťmi deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloleťmu dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“).

13. Podľa § 31 ods. 4 Zákona o rodine, na ustanovenie kolízneho opatrovníka sa primerane použijú ustanovenia § 60 a 61. Funkcia kolízneho opatrovníka zaniká ukončením konania alebo vykonaním právneho úkonu, na ktorého účely bol ustanovený.

14. Podľa § 117 CMP, ak treba, aby za maloletého konal opatrovník, súd na návrh ustanoví za opatrovníka najmä blízku osobu maloletého, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého, ak s ustanovením súhlasí. Inak ustanoví za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

15. V prejednávanej veci ide o maloleté dieťa útleho veku, kde však u jeho zákonných zástupcov, t.j. rodičov, je pochybnosť o možnej kolízii záujmov. Bolo preto namieste, pokiaľ súdu nie je známa blízka osoba maloletej, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého, a ktorá s ustanovením za opatrovníka súhlasí, aby súd maloletej ustanovil za opatrovníka príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Funkciou opatrovníka, ktorý má v konaní pred súdom postavenie účastníka konania, je povinnosť chrániť práva a právom chránené záujmy dieťaťa v konaní, pričom opatrovník pri ochrane práv dieťaťa zohľadňuje aj názor dieťaťa k prejednávanej veci. Opatrovník má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, navrhovať vykonanie procesných dôkazov, a taktiež navrhovať súdu, ako má vo veci rozhodnúť vzhľadom na záujem dieťaťa a názor dieťaťa k prejednávanej veci, ktorý súdu prezentuje.

16. Nakoľko v prejednávanej veci nejde o prípad neodkladného opatrenia vo veciach ochrany maloletého podľa § 365 CMP, v ktorom zákon upúšťa od nutnosti ustanovovať maloletemu procesného opatrovníka (§ 365 ods. 4 CMP), bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie ustanoviť maloletej C. opatrovníka a aj jeho prostredníctvom zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie.

17. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd napadnuté uznesenie v časti výroku II., tzn. nariadenia neodkladného opatrenia a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu a tiež z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci pre nevykonanie dôkazov (§ 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP) zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd obratom ustanoví maloletemu procesného opatrovníka, vyzve ho na urýchlené prešetrenie pomerov v rodine otca i matky maloletého, prípadne zaslanie ďalších správ o rodine, vyzve opatrovníka, aby sa k veci vyjadril, a po doplnení informácií o relevantných skutočnostiach aj s prihliadnutím k písomným vyjadreniam účastníkov následne posúdi, či tu je alebo nie je potreba nariadenia neodkladného opatrenia v záujme ochrany práv maloletého, a ak áno akého neodkladného opatrenia, pričom súd nie je viazaný návrhmi účastníkov. Nové rozhodnutie súd stručne a výstižne zdôvodní tak, aby sa jeho právne závery opierali o skutkové zistenia vyplývajúce z doplneného dokazovania.

18. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.